

Tolkningsfråga

Ska artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁽¹⁾ tolkas på så sätt, att en unionsmedborgare som inte förvärvsarbetar har rätt till socialt bistånd i den mening som avses i direktiv 2004/38, om han uppehåller sig i den mottagande medlemsstaten under längre tid än tre månader, men kortare än fem år, och hans uppehållsrätt endast grundas på att han är make (artikel 2 punkt 2 a i direktiv 2004/38) till en unionsmedborgare som är anställd i den mottagande medlemsstaten (migrerande arbetstagare) (artikel 7.1 d i direktiv 2004/38), men själv inte har en självständig uppehållsrätt enligt artikel 7.1 a, b eller c i direktiv 2004/38?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (nedan kallat direktiv 2004/38).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 25 maj 2023 – Sozialversicherungsanstalt der Selbständigen

(Mål C-329/23, Sozialversicherungsanstalt)

(2023/C 271/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Sozialversicherungsanstalt der Selbständigen

Ytterligare deltagare i målet: Dr. W M, Bundesminister für Soziales, Gesundheit, Pflege und Konsumentenschutz

Tolkningsfrågor

- 1) Ska de unionsrättsliga bestämmelserna för fastställande av tillämplig lag på socialförsäkringsområdet enligt förordning (EG) nr 883/2004⁽¹⁾ jämförd med förordning (EG) nr 987/2009⁽²⁾ tillämpas i en situation där en unionsmedborgare samtidigt bedriver näringsverksamhet i en EU-medlemsstat, i en EES-Efta-stat (Liechtenstein) och i Schweiz?

Om fråga 1 ska besvaras jakande:

- 2) Ska förordning (EG) nr 883/2004 jämförd med förordning (EG) nr 987/2009 i en situation som den ovannämnda tillämpas på så sätt att prövningen av vilket lands lagstiftning för social trygghet som är tillämplig ska ske separat – å ena sidan i förhållandet mellan EU-medlemsstaten och EES-Efta-staten, och å andra sidan i förhållandet mellan EU-medlemsstaten och Schweiz – och det följaktligen är nödvändigt att utfärda separata intyg om fastställande av tillämplig lagstiftning?
- 3) Är det fråga om en ändring av den rådande situationen i den mening som avses i artikel 87.8 i förordning (EG) nr 883/2004, om en verksamhet påbörjas i en ytterligare stat i vilken nämnda förordning är tillämplig, även om den omständigheten varken enligt förordning (EG) nr 883/2004 eller förordning (EEG) nr 1408/71⁽³⁾ innebär att tillämplig lagstiftning ändras, och verksamhetens omfattning är så ringa att endast cirka 3 procent av den totala inkomsten härrör från den?

Spelar det i sammanhanget någon roll om samordningen ska ske separat inom ramen för de bilaterala förhållandena mellan de hittills berörda staterna å ena sidan och en av de hittills berörda staterna och den ”ytterligare” staten å andra sidan i den mening som avses i den andra frågan?

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 2009, s. 1).
- (³) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 26 maj 2023 – MN mot Qatar Airways
(Mål C-335/23, Qatar Airways)

(2023/C 271/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Klagande: MN

Motpart: Qatar Airways

Tolkningsfrågor

- 1) Ska Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 (¹) av den 11 februari 2004 tolkas så, att en passagerare reser gratis i den mening som avses i artikel 3.3 första alternativet [i den första meningen] i förordningen när passageraren endast måste betala avgifter och flygskatter för flygbiljetten?
- 2) För det fall fråga 1 besvaras nekande:

Ska Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 tolkas så, att det inte rör sig om ett biljettpreis som (indirekt) är tillgängligt för allmänheten i den mening som avses i artikel 3.3 andra alternativet [i den första meningen] i förordningen, när flygningen har bokats inom ramen för ett tids- och volymmässigt begränsat kampanjerbjudande från ett lufttrafikföretag som endast var tillgängligt för en viss yrkesgrupp?
- 3) För det fall även fråga 2 besvaras nekande och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 anses vara tillämplig:
 - a) Ska artikel 8.1 c i den förordningen tolkas så, att det måste finnas ett tidsmässigt samband mellan, å ena sidan, den ursprungligen bokade och inställda flygningen och, å andra sidan, den önskade ombokningen till ett senare datum?
 - b) Hur ska detta tidsmässiga samband i förekommande fall avgränsas?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Talan väckt den 30 maj 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien

(Mål C-341/23)

(2023/C 271/25)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Ioan och R. Lindenthal)